

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. N. B.**, bytom B., zastúpenej M., IČO: X.X. so sídlom B., proti žalovanej **MUDr. I. B.**, bytom B., zastúpenej JUDr. M. R., advokát, B., v konaní o **zaplatenie sumy 2.126,70 € s príslušenstvom**, o vylúčení sudkýň senátu Krajského súdu v Bratislave 2Co JUDr. D. K., a členky tohto senátu JUDr. M. P. z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2 Co 147/2010, takto

r o z h o d o l

Sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. D. K. a JUDr. M. P. **nie sú vylúčené** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2 Co 147/2010 (vec Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 19 C 149/2007).

O d ô v o d n e n i e

V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 19 C 149/2007 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2Co 147/2010, v rámci odvolacieho konania písomným podaním zo 7. júla 2010 (č.l. 212 spisu) vzniesla žalobkyňa námietku zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Bratislave, a to predsedníčke senátu 2Co JUDr. D. K., a členke tohto senátu JUDr. M. P. z dôvodu, že 2. júla 2010 bola navrhovateľka nahliadnuť do súdneho spisu, ktorý bol na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2010 sp. zn. 2 Cdo 206/2009 vrátený na Krajský súd v Bratislave, pričom zistila, že v predmetnom súdnom spise nie je od strany č.l. 176 zažurnalizovaných 36 strán listinných dôkazov, ktoré osobne podala 18.02.2009. Na základe uvedeného zistenia, mala za to že senát Krajského súdu v Bratislave (ktorého členkami boli aj sudkyne JUDr. D. K. a JUDr. M. P.) v konaní vedenom pod sp. zn. 10Co 47/2008 vec zjavne rozhodol bez 36 neočíslovaných listinných dôkazov, čím vážne poškodil jej právo na spravodlivý proces. Vzhľadom na to spochybnila nezaujatosť vyššie

uvedených sudkýň so zreteľom na pomer k veci ako aj k účastníkovi konania, čo je dôvodom, aby boli vylúčené z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci..

K námietke sa vyjadrili predsedníčka senátu 2Co (ktorému vec pripadla na rozhodnutie v súlade s rozvrhom práce) JUDr. D. K., a členka senátu JUDr. M. P., ktoré zhodne uviedli, že sa necítia byť zaujaté, k účastníkom konania, k ich zástupcom, ani k prejednávanej veci nemajú žiadny vzťah. Ohľadom žurnalizácie spisu uviedli že tú robí spisová kancelária.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť vznesenej námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom § 14 ods. 1 O.s.p. je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Z hľadiska uvedeného ustanovenia je právne významný vzťah sudcu, a to buď :

1/ k veci (t. j. o taký vzťah ide napríklad vtedy, keď sudca má osobný záujem na určitom výsledku konania),

2/ k účastníkom konania (o takýto vzťah ide v prípade vzťahu sudcu charakteru rodičovského, manželského, súrodeneckého alebo iného blízkeho rodinného alebo osobného vzťahu),

3/ k zástupcom účastníkov (vid' vyššie 2/).

Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k prejednávanej veci, účastníkom konania a ich zástupcom vecný, profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednaním veci v súdnom konaní je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdnictva. O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pochybnosť o jeho nezaujatosti. Súčasťou takto vnímaného vecného prístupu sudcu k prejednávanej veci a účastníkom konania je tiež schopnosť vyrovnávať sa vnútorne so situáciou, že niektorého z účastníkov pozná; aj takáto jeho schopnosť je totiž neoddeliteľnou súčasťou spôsobilosti vykonávať funkciu sudcu.

Neoddeliteľnou súčasťou práva na spravodlivý proces tak, ako je vymedzené v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nestranný, nezávislý a nezaujatý sudca. Nestrannosť, nezávislosť a nezaujatosť sudcu je jedným z hlavných predpokladov spravodlivého rozhodovania a jedným z hlavných predpokladov dôvery občanov a iných subjektov práva v právo a právny štát.

Nezaujatosť sudcu je predovšetkým subjektívnou psychickou kategóriou, vyjadrujúcou vnútorný psychický vzťah sudcu k prejednávanej veci v širšom zmysle, ktorý zahŕňa v sebe vzťah sudcu k predmetu konania, jeho účastníkom, ich zástupcom a podobne, o ktorých skutočnostiach je schopný relatívne presne podať informáciu iba sám sudca. Iba takto ponímaný inštitút nezaujatosti sudcu by však bol v praxi ťažko uplatniteľný vzhľadom na nemožnosť objektívnej preskúmateľnosti vnútorných pocitov konajúceho sudcu. Inštitút nezaujatosti preto treba chápať širšie, tiež v rovine objektívnej. Za takúto objektívnu rovinu však nie je možné považovať, ako sa nezaujatosť sudcu iba subjektívne javí účastníkovi konania, ale len v nadväznosti na to, či reálne existujú objektívne okolnosti, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje.

Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nemusí byť založené na skutočne preukázanej zaujatosti, ale je postačujúce, ak možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Subjektívne hľadisko účastníka konania môže byť podnetom k takémuto preskúmvaniu zaujatosti, rozhodovanie o tejto otázke sa však musí uskutočniť výlučne z hľadiska objektívneho. To znamená, že otázka zaujatosti nemusí byť ustálená s absolútnou istotou. Pri jej posudzovaní nie je možné zohľadňovať len subjektívne pocity osôb zúčastnených na konaní, ale aj právny rozbor skutočností, ktoré k týmto pochybnostiam účastníka konania vedú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie o návrhu oprávnenej osoby (§ 15 O.s.p.) založil na vzájomnej korelácii a vyvažovaní oboch relevantných hľadísk teórie zdania (tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska). V súlade s judikatúrou ESLP, Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj s výkladom uvedeným vyššie dospel k záveru, že v prípade namietaných sudkýň JUDr. D. K. a JUDr. M. P. nemožno mať pochybnosti o ich nezaujatosti, ktoré by boli relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. V predmetnej veci teda nie je daný dôvod spochybňujúci nezaujatosť senátu Krajského súdu v Bratislave, ktorému vec pripadla na rozhodnutie v zmysle aktuálneho rozvrhu práce. Preto rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. augusta 2010

Za správnosť :

Hrčková Marta

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.

predsedníčka senátu